לימוד התורה - כנתינתה מסיני

הורו לנו חז"ל (ברכות כב, א) על הכתוב: והודעתם לבניך ולבני בניך (דברים ד, ט) וכתיב בתריה: יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב (שם, י) מה להלן באימה וביראה ובחתת ובזיע, אף כאן באימה וביראה ובחתת ובזיע. כלומר, לימוד התורה חייב להיות באותה צורה בה ניתנה במעמד הר סיני, תוך כדי אימה ויראה.

כשם שתנאי הלימוד חופפים לאותה שעה שבה ניתנה תורה לישראל, כך גם זוכים העוסקים בה באימה להתגלות מופלאה מעין זו שנתגלתה במעמד הר סיני, וכך כתבו התוס' (ברכות יז, ב ד"ה תרי זימני בשתא) "וראיתי בספר העתים שחיבר הרב רבי יהודה בר ברזילי, **ששמע שהיה עמוד של אש יורד מן השמים עליהם בכלה דאלול ובכלה דאדר**". ואמרו חז"ל (תנחומא נח סי' ג) אודות שני הזמנים הללו: קבע הקב"ה שתי ישיבות לישראל, שיהיו הוגין בתורה יומם ולילה, **ומתקבצין שתי פעמים בשנה באדר ובאלול מכל המקומות**, ונושאין ונותנין במלחמתה של תורה, עד שמעמידין דבר על בוריו והלכה לאמיתה וכו' כדי שלא יכשלו ישראל בדברי תורה. והיינו שבגלל היותם מורים לישראל את דרך התורה וההלכה, לפיכך זכו להתגלות של עמוד אש שהיה יורד מהשמים, בדוגמת הר סיני בשעת מתן תורה שנאמר עליו: וההר בוער באש עד לב השמים (דברים ד, יא).

ירידת האש — כבמעמד הר סיני

ותראה שלא רק תלמוד תורה בציבור, אלא אפילו כשלמדו התנאים בפני עצמן, השיגו אותה בחינה של מעמד הר סיני, שהרי כך אמרו (ירושלמי חגיגה פ"ב הל' א) שבבית אבויה בשעה שבנו אלישע הוכנס לברית ישבו רבי אליעזר ורבי יהושע ונתעסקו בדברי תורה, מן התורה לנביאים ומן הנביאים לכתובים **וירדה אש מן השמים והקיפה אותם**, אמר להם אבויה: רבותי, מה באתם לשרוף את ביתי עלי, אמרו לו חס ושלום, אלא יושבין היינו וחוזרין בדברי תורה, מן התורה לנביאים ומן הנביאים לכתובים, **והיו הדברים שמחים כנתינתן מסיני**, והיתה האש מלחכת אותן כלחיכתן מסיני, ועיקר נתינתן מסיני לא ניתנו אלא באש: וההר בוער באש עד לב השמים.

לפנינו כמה הדגשות, האחת והיא

> כשם שמתן תורה היה באש, כך גם כשעוסקים בתורה כראוי יורדת האש ומקיפה את לומדי התורה

העיקרית שכשם שמתן תורה היה באש, כך גם כשעוסקים בתורה כראוי יורדת האש ומקיפה את לומדי התורה, ובנוסף לכך שהדברים היו שמחים כנתינתן מסיני, כלומר, מאחר שצורת לימודם היתה בהשואה לנתינתן, עד שהדברים עצמם עוררו שמחה, בגדר של: פקודי ה' ישרים משמחי לב (תהלים יט, ט) לפיכך היתה האש מלחכת אותן כלחיכתן מסיני.

הלא כה דברי כאש

מהראוי להתבונן על כך שהתורה קשורה בבחינה זו של ירידת האש בסיני, עד שהיא עצמה הושוותה לאש, וכמו שאמרו ז"ל (תנא דבי אליהו רבא פרק ה) עה"כ: ויהיו המה הולכים הלוך ודבר (מלכים ב ב, יא), ואין דבר אלא דברי תורה שנאמר: הלא כה **דברי כאש** נאום ה' (ירמיה כג, כט) ולהלן מפורש ביותר: והנה רכב אש וסוסי אש, **רכב אש — אלו דברי תורה נביאים וכתובים, וסוסי אש — אלו משנה, הלכות ואגדות** (ועיין ירושלמי ברכות פ"ה הל' א שהיו עוסקין בקריאת שמע, ויש שפירשו שעסקו בבריאת העולם, במעשה מרכבה וכו' עיי"ש).

יתר על כן, ההשוואה לאש יש לה השלכה מפורשת להלכה למעשה, עד שאמרו (ברכות כב, א) שאין דברי תורה מקבלין טומאה, שנאמר: הלא כה דברי כאש נאום ה', מה אש אינו מקבל טומאה, אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה. וביאר **המהרש"א זללה"ה** "שהיא כתובה לפניו באש שחורה על גבי אש לבנה, וכל אותיות שלה הם שמותיו של הקב"ה ואין מקבלין טומאה כאש הזה". והיינו כאמור שהיא חייבת להיות נלמדת כשעת נתינתה מתוך האש. (ועי' תנחומא יתרו טו).

אש מן השמים — בלימוד מעשה מרכבה

וביותר מצינו שכשעסקו במעשי מרכבה ירדה אש מן השמים, שהרי כך אמרו (חגיגה יד, ב) מעשה ברבן יוחנן בן זכאי, שהיה רוכב על החמור וכו' ורבי אלעזר בן ערך מחמר אחריו, אמר לו: רבי, שנה לי פרק אחד במעשה מרכבה וכו', מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור ונתעטף וכו', אמר לו רבי מפני מה ירדת מעל החמור, אמר אפשר אתה דורש במעשה מרכבה ושכינה עמנו, ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור. מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרכבה ודרש, **וירדה אש מן השמים וסיכסכה כל האילנות שבשדה. פתחו כל האילנות כולן ואמרו שירה**, מה שירה אמרו: הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהומות וגו' עץ פרי וכל ארזים הללוי"ה (תהלים קמח ז"ט) נענה מלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרכבה, עמד רבן יוחנן בן זכאי ונשקו על ראשו ואמר: ברוך ה' אלקי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו שיודע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה.

מעשה זה מובא גם בירושלמי (חגיגה פ"א הל' א) בשינוי: **וירדה אש מן השמים והקיפה אותם, והיו מלאכי השרת מקפצין לפניהם כבני חופה שמחין לפני חתן** וכו', פתחו כל האילנות פיהן ואמרו שירה: אז ירננו כל עצי יער (תהלים צו, יב).

כעין זה מצינו בזוה"ק (ח"ג רל, א) על רבי עקיבא שירדה אש מן השמים, והיו מתקבצים מלאכי השכרת כבמזמוטי חתן וכלה. וכך הוא בהקדמת תיקוני זוהר (ג, א) מרום שמחים כבשמחת חתן וכלה, כשם ששמחו בקבלת התורה כשירד ה' על הר סיני, שהיתה כדוגמת שמחה זו.

אור יקרות — מאיר פני העוסק בתורה

בא וראה מה שמצינו (פרקי דרבי אליעזר פ"ב) עד כמה גדול כוח לימוד **התורה** וביותר מי שעוסק במעשה בראשית, שאמרו: והיה רבי אליעזר יושב ודורש (לגירסת הרמב"ן במעשה בראשית) ופניו מאירות כאור החמה, וקרנותיו יוצאות כקרנותיו של משה, ואין אדם יודע אם יום ואם לילה, ובא רבן יוחנן בן זכאי מאחוריו ונשקו על ראשו, אמר לו: אשריכם אברהם יצחק ויעקב שיצא זה מחלציכם.

> אורה של תורה שניתנה מתוך האש בסיני מאיר פני עוסקיה, עד שפניהם הם ממש כלפידים

ובביאור הרד"ל הביא מה שכתב הרמב"ן זללה"ה בספרו "תורת האדם" (שער הגמול עמ' שה"שו) וכן נאמין ונתחזק אצל הכל באמת הראות כח הנפש על הגוף האפל, והדבקו בדעת עליון, כענין קרן עור פני משה, ופני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה (ב"ב עה, א) וכן אמרו רבותינו ז"ל על אדם הראשון **ועל כל דבק ביוצרו ומתלבש ברוח הקודש. אמרו עליו על פנחס בשעה שהיה רוח הקודש שורה עליו, היו פניו בוערות כלפידים** (ויקרא רבה א, א), ואמרו עליו על רבי אליעזר הגדול כשהיה דורש במעשה ראשית, היו קרנותיו יוצאות כקרנותיו משל משה וכו' וכן אמרו בספרי (דברים י) פניהם של צדיקים לעתיד לבוא דומים לחמה וללבנה ולרקיע לכוכבים ולברקים ולשושנים ולמנורות בית המקדש. ועיי"ש עוד בדבריו הנפלאים, שציין את הכתוב: חכמת אדם תאיר פניו (קהלת ח, א).

הראית לדעת כי אורה של תורה שניתנה מתוך האש בסיני מאיר פני עוסקיה, עד שפניהם הם ממש כלפידים, והיינו מכחה של אותה אש שליהטה את ההר בשעת מתן תורה כאמור.

ראשי גדולי הדורות — קיבלו תורתם בקולות וברקים

גילה לנו הגה"ק רבי יצחק אייזיק מקומרנא זי"ע בספרו "היכל הברכה" (פרשת בשלח צד, ב) "והעידו תלמידי אור עינינו רבנו מרן הקדוש ישראל בן אליעזר הר"ב זצללה"ה שזיכהו אותם כל כך עד ששמעו מעמד הר סיני בקולות וברקים וקול שופר חזק מאד, ושמעו: אנכי ה' אלקיך כל הדברות מפי הקב"ה".

וכן (שם, א) כי מי "שזוכה גם בזמן הזה לזכך עצמו שיהיה כולו טוב, בלתי אחיזת הרע כלל, **כמו שזכו אליה רבים וכן שלמים מרן האר"י והרח"ו והר"ר אלעזר אזכרי (בעל ה"חרדים") ואחריהם בעל אור החיים מו' חיים בן עטר, ואחריו קדוש ה' מרן הריב"ש טוב עם תלמידיו, וזכו לשמוע מעמד הר סיני קול גדול ולא יסף (דברים ה, יט) ומתרגמינן: ולא פסק, קולות וברקים וקול שופר משמיע אנכי ה' אלקיך מפי עוטה אורה".**

> כשם שתנאי הלימוד חופפים לאותה שעה שבה ניתנה תורה לישראל, כך גם זוכים העוסקים בה באימה להתגלות מופלאה מעין זו שנתגלתה במעמד הר סיני

וביותר מה שכתב (שם פרשת ואתחנן לד, ב) עה"כ: ולא יסף "עיין רש"י ז"ל קולו חזק וקיים לעולם, **מבואר שמי שמקדש עצמו יזכה לשמוע קול ה' שקיים לעולם,**

(המשך בעמ' 12)

בס"ד

בהשגחת הבד"צ באי מחזיקי הדת

תלמה

בהשגחת הבד"צ מחזיקי הדת בא"י

הננו שמחים להודיע לציבור החרדי כי מוצרי תלמה דלהלן, הנושאים חותמת הסימון המיוחד, קיבלו את ההכשר של הבד"צ מחזיקי הדת באי":

•מיונז אמיתי

•ממרחים
ממרח סנדביץ'
מטעמי תלמה
חרדל אמיתי
ממרח חרדל

סלטים
סלט טחינה
סלט חומוס
סלט חצילים
סלט טורקי
סלט תפוחי אדמה
סחוג אדום
סחוג ירוק

•מרקים (פרווה)
מרק זך טעם עוף
מרק דגש
מרק זהב
מרק אפונה
מרק פטריות
מרק ירקות
מרק אספרגוס
מרק ענבניות
מרק ענבניות עם אורז
מרק עדשים
מרק בצל
מרק מינסטרונה
מרק קרופניק
מרק שמפיניון
מרק פטריות עם גריסים

•קצפת צמחית (פרווה)

•מטעמים מזרחיים
חומוס מוכן
אבקת חומוס
אבקת פלאפל
אבקת סחלב

קניידלך - כופתאות מצה
חטיפי כיפלי צ'יפס

•בנוסף להכשר הרבנות הראשית, חיפה.

הרעה, יוצאים חוץ לשיטה, ומתפקרים עד לכלה רח"ל"...

הד זעקתו של אוהב ה' ואוהבן של ישראל נשמע בשורות אלו. ממכתבו נשמעת זעקתה של אסתר: כי איך אראה ברעה אשר ימצא את עמי, ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי. דומה הוא רבינו לקברניט הרואה איך הספינה הולכת ושוקעת, ואין איש מיושבי הספינה שם על לב, זועק הוא על כן ושואל:

..."כל מי שיראת ה' ואהבת עמו נגעו ללבו, איך ישב בחיבוק ידים... מדוע בהגיגו לא יבער אש, שמים רבים לא יכבוה, ולבו לא יחם, ועיניו לא תדמענה מאין הפוגות לשטף מים רבים הזיזונים, היורדים בזעף לשחת נשמת כל חי"...

מתולדותיו

נזכר בשנת תר"י"ז לאביו הרה"ק ר' מיכל אהרן זצ"ל בנו יחידו של כ"ק אדמו"ר ר' אברהם זי"ע מסלונים בעל "יסוד העבודה", "חסד לאברהם", "באר אברהם", "באר אברהם" על המכילתא ועוד. חותנו היה הרה"ק רבי אברהם בן הרה"ק רבי שלמה לייב מלנטשנה זיע"א. עם פטירת בעל "יסוד העבודה" זי"ע בשנת תרמ"ד מאן בכל תוקף לקבל עליו המינוי, על אף הפצרותיהם המרובות של זקני החסידים וטובי האברכים. רק עם הגיע אליו גזירתו של הרה"ק מצ'ורטקוב הרכין ראש ונכנע לדעתו.

שימש כשיא כולל רייסין. על פי פקודתו ובהשראתו נוסדה בשנת תרנ"ט ישיבת אור תורה על ציון ר' מאיר בעל הנס. כל ימיו אף שימש כשיא ישיבה זו. פעמיים ביקר בארץ ישראל בשחרות ימיו.

בשנת תרס"א יצא בקול קורא למען חברת מחזיקי הדת שנוסדה ביזמתו. לאחר מכן עשה רבות במאמץ לגשר על דעות לקימומה של אגודת ישראל העולמים.

נפטר ב"י"ט שבט תרע"ו בעיר וורשא שם מנוחתו כבוד. זכותו תגן עלינו.

האח הגדול והבנים המתחצפים

בהמשך הקול קורא בא לידי ביטוי אחר־יותו כמנהיג כלפי ה' וישראל מחד וגודל האהבה והרחמים אשר חש־הוא לאחיו הנדחים מאידך.

כיצד יתכן, כותב הוא, שאח גדול הרואה את אחיו הקטנים מבזים את האב והוא אינו מגיב, הלא בעצם שתיקתו שותף הוא לאחיו הקטנים בבזיון האב. **"הלא על הגדול שבבנים לקרא ליתר אחיו ואוהביו לבא לעמוד ולחוס על כבודו ולדבר על ליבו, תנחומין ופיוסין: אבי אבי רכב ישראל, אל תפן אל חריצת לשונם, אנו בניך, אנו עמך, וכבן את אב נכבדך כולנו יחד בכל לב ונפש... רבים קמים לחלל ולבזות ולדמוס ברגל גאוה כל קודש בתורה ומצוות של אבינו שבשמים ואנחנו בניו עומדים מנגד ודוממים"!...**

בקונטרס "מעין מבית ה'" ביומנו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ מלובויטש זי"ע שהיה מזכירו של אביו כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב זי"ע, מוצאים אנו הרבה עקבות לייסוד "מחזיקי הדת" ברוסיה ופולין על־ידי רבינו. במכתבו של מוהרש"ב משנת תרס"ב כותב הוא: "בטח נודע לו דבר ההתעוררות בענין חברת מחזיקי הדת לייסד במדינתינו, אשר המתעסק בזה הוא **הרבי דסלאנים**, ונתעוררו בזה הרה"גים וגם הרבנים בפולין ה' עליהם יחיו".

בשונה מארגונים אחרים שתפקידם יצירת גוף בעל כח מרוכז, שתפקידיו ייצו־גיים, ומופנים כלפי חוץ, חברת מחזיקי הדת היתה מכוונת במיוחד כלפי פנים. בין הפעולות של ארגון זה מוצאים אנו: "יתיקוני בתי הטבילה, שמירת הטהרה, העברת המורים הרעים מהחדרים החד־שים, חילוץ חדרים המתוקנים בחדרים עם מלמדים כשרים, השתדלות העברת יום השוק מיום ו' עש"ק ליום ה' (כנראה שהשוק ביום שישי היה כרוך בחילולי שבת מרובים) התחזקות חברה תהילים, משניות, עין יעקב, שו"ע, חיי אדם וגמ"רא (שם).

עם כל היותו יוזם רעיון ייסוד מחזיקי הדת ברוסיה, השתדל מאוד לא להשאיר עקבות של פעילותו זו. אופייני לדרכו לטשטש כל עקבות של מעשיו הגדולים, היא חתימת ה"קול קורא" המובא לעיל, בשם ר' זירא. פעולות אחרות שלו שהשתדל להצ־ניע, הלא היא עמידתו על ערש לידתה של אגודת ישראל העולמית. רבות פעל לסגור פערים שנתגלעו בין גדולי ישראל זי"ע. בן אחיו כ"ק אדמו"ר רבי אברהם מסלונים זצ"ל (חותנו של כ"ק אדמו"ר מסלונים שליט"א) ליווהו במסעיו אצל רבים מגדולי ישראל. ביניהם כ"ק אדמו"ר הרא"ם מגור זי"ע, והגאון ר' חיים מבריסק זצ"ל.

תן לי תקיעת כף...

פעם ביקש מצעיר מבאי בית מדרשו, שיתקע לו כף שלעולם לא יתחתן עם גויה רח"ל. אותו צעיר התפלא בשעתי איך זה מבקש הימנו — חובש בית המדרש — תקיעת כף על נושא שכזה. לימים מספר אותו צעיר, התפקר והדרדר עד שהגיע רח"ל לשאת גויה ולהתבולל לנמרי בין הגוים. בשעת האפס נזכר בתקיעת כף שנתן לרבינו, ועל אף מצבו הירוד והשפל עמד בהבטחתו ונעצר על הסף...

הרבי שעשה "נסיעתו" לחסידיו...

עם התמסרותו הרבה לצרכי הכלל, מעולם לא נאבד היחיד בעיסוקו בצרכי ציבור. מוסר היה נפשו על כל יחיד מישראל, כשם שמסר נפשו על הצלת הכלל. כותב על כך כ"ק אדמו"ר מסלונים שליט"א (בפתח דברי שמואל):

"כרועה נאמן לא היה מרן ז"ל יושב בעירו וממתין עד שיאספו אליו העדרים הצמאים לדבר ה', אלא הרחיק נדוד כל השנים למשכנות אנ"ש בכל עיר ועיירה נידחת לבקרם ולעמוד על בעיותיהם, וצרכי עמך המרובים, בחינת אלכה ואראה את אחי העודם חיים, עד שברוב שבתות השנה לא נמצא בביתו אשר בסלונים. כל מקום שבא אליו היה מפיח ביושביו רוח של חיות דתורה וקדושה... היה לזה נימוק פשוט וגלוי לעין שהיה מסובב לאסוף מעות עבור יושבי ארץ הקודש, לכוללות דייסין מיסוד רבותינו הקדושים הרמ"ם מוויטבסק זי"ע וכהנא רבא הר"א מקאליסק זי"ע אשר הוא ז"ל שימש בו כשיא וכאמרכל ונשא באהבה את כל העול הכספי על שכמו... בר מן דין היתה למרן ז"ל כוונה מיוחדת כנ"ל לבקר את כל אנ"ש במקומות מגוריהם וני־טלטל בדרכי נוד אפילו למקומות שנמצאו שם חסידים בודדים מקרב סגל חבורתינו".

רועה נאמן בדור מתבוסס בדמו

ל"ב שנים היו שנות נשיאותו של אדמו"ר מוהר"ש זי"ע "...אנשים נאמנים ועדי ראיה שהתאבקו באבק רגליו סיפרו על גודל קדושתו וגאונתו שהיה גאון עצום בנגלה ובנסתר ובקי בכתבי האריז"ל וכן על החכמה והבנונה העילאית ששפעה ממנו במדה בלתי שכיחה וניכר בו ששואב חכמתו מעינות על אנושיים" (שם). על כל אלה נאמר לו דומיה תהילה. אמנם עם זאת לא ניתן דמי מלספר על שלושים ושתיים שנה של מסירות נפש ללא כל שיור. על דתמס־רות אין קץ לכל יחיד ויחיד, על מי שנשא דור יתום ודווי, דור שהתבוסס בדמו, דור שרבים בו חללי רוח על חללי גוף. על אלה נספר להציב דמות של רועה נאמן לעמו.

גדולי התורה צדיקי הדור, הם המחברים את חוליית עם ישראל. מחברים הם חוליה לחוליה בכך שמעבירים הם מורשה מסיני מדור קודם לדור מאוחר. רבינו זצ"ל עמד בדור שהיה מחוליותיו החלשות של עם ישראל. חלילה וחלילה היתה סכנה שתנותק השלשלת, ותישבר שידרתו של עם.. באהבת אלוקים וישראל, במסירות נפש עילאית, חיבר הוא אותה חוליה רופפת לשאר החוליות החזקות. בזכותו ובזכות כל אשר מסרו נפשם בשעת שקיעה, חיים כולנו היום ויחיו הדורות הבאים..

לימוד התורה - כנתינתה מסיני/המשך מעמ' 8

כמו שזכה מרן הקדוש האר"י בעל שם טוב עם תלמידים, כידוע ומפורסם שזכו לשמוע הקולות והברקים וקול שופר חזק באמירת אנכי עם כל הרזין שתימין עילאין, וכן רש"י ז"ל היה לו זה המדריגה כפי הנראה מדבריו ופירושו, וכן כל יוצאי חלציו".

והוא מה שכתב **הרה"ק רבי מאיר מברדיטשוב זי"ע** בנו של ה"יקדושת לוי" זי"ע בספרו "כתר תורה" (פרשת יתרו) "שמעתי אומרים בשם הבעל שם טוב זלה"ה **דאם זוכים ישראל שמתקדשים ומטהרים עצמם בתורתו ובמצותיו, שומעין תמיד קול ה' מדבר, כמו במעמד הר סיני, הקולות** (עי' רש"י ז"ל רואים את הנשמע) וכו', ולזה אנו אומרים: כאשר שמענו כן עוד נחזה, ומצינו בלשון הגמ' הוא תא שמע, ומלשון הזוהר הוא תא חזי, שמבואר בהאריז"ל שלעתיד יהיה נדרש כל התורה כולה על פי פירוש הזוהר, ולעתיד יהיו כל העם רואים את הקולות, ולזה אמר בלשון הזוהר כשדרש קבלה אמר: תא חזי".

כלומר, כשם שבמתן תורה ראו את האותיות הפורחות, כך גם לעתיד לבוא יראו את אותיות התורה והתפלה. והנה יש כאלה שזוכים לכך בכל הדורות, כמו שכתב **ה"חסד לאברהם"** (להמקובל האלקי רבי אברהם אזולאי זצ"ע מעין רביעי נהר כו) **"כי הנשמה מצד עצמותה היא ראויה לדעת כל מה שיהיה במציאות וכו', ועל כן הרשב"י ור"א בנו וכיוצא מן הקדושים דוגמתם, היו יודעין כל המציאות עם עיני הנשמה הטהורה שלהם, מפני כי נשמתם דבוקה ברוחניות עליון".**

ומקורו טהור בחו"ל (זוהר חדש צג, א) שהתנאים והאמוראים היו אומרים אחד לחבירו: מגו מלה דא דפרח מפומא (מתוך הדיבור שיצא מפי) אנא חמא מה דיהא יומא דא או למחר כך וכך (אני רואה מה שיהיה היום או מחר) והיינו כאמור שרואים את העתיד מהאותיות הפורחות בתורה.

הרי לפנינו שבאמצעות לימוד התורה בבחינת מעמד הר סיני ניתן לזכות בכל הדורות לאותה השגה של ראית האותיות ודיעת הנסתרות כמו שהיה במתן תורה, וכך גם יהיה לעתיד לבא כמו שכתב ה"יתולדות עקב יוסף" (סוף פרשת וישלח) בשם רבינו הבעש"ט זי"ע שבימות המשיח יהיה: "והיו עינך רואות את מורך (ישעיה ל, כ) "שיראו אותיות התורה והתפלה שלומדים ומתפללים לנגד עיניהם" בב"א.

גילה לנו **ה"תפארת שלמה"** (לפרשת החודש קח, א) כי לעתיד לבוא "בעת תיקון העולם בביאת משיחנו במהרה יוחזר הכל כבראשונה כמו שהיה אדם הראשון קודם החטא, ובזה פירשתי (מה שאנו מבקשים לפני התפלה) וקיים לנו מה שהבטחתנו ע"י צפניה חוזק כאמור: בעת ההיא אביא אתכם וגו' כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר ה' (צפניה ג, כ) שהנביא מפרש מה יהיה השם ותהלה, לזה אמר המדריגה הגבוה מכל הדברים: לעיניכם אמר ה', היינו שכל האמירות של הקב"ה יהיו רואים כמו במתן תורה: וכל העם רואים את הקולות (עי' רש"י ז"ל רואים את הנשמע) וכו', ולזה אנו אומרים: כאשר שמענו כן עוד נחזה, ומצינו בלשון הגמ' הוא תא שמע, ומלשון הזוהר הוא תא חזי, שמבואר בהאריז"ל שלעתיד יהיה נדרש כל התורה כולה על פי פירוש הזוהר, ולעתיד יהיו כל העם רואים את הקולות, ולזה אמר בלשון הזוהר כשדרש קבלה אמר: תא חזי".

כלומר, כשם שבמתן תורה ראו את האותיות הפורחות, כך גם לעתיד לבוא יראו את אותיות התורה והתפלה. והנה יש כאלה שזוכים לכך בכל הדורות, כמו שכתב **ה"חסד לאברהם"** (להמקובל האלקי רבי אברהם אזולאי זצ"ע מעין רביעי נהר כו) **"כי הנשמה מצד עצמותה היא ראויה לדעת כל מה שיהיה במציאות וכו', ועל כן הרשב"י ור"א בנו וכיוצא מן הקדושים דוגמתם, היו יודעין כל המציאות עם עיני הנשמה הטהורה שלהם, מפני כי נשמתם דבוקה ברוחניות עליון".**

ומקורו טהור בחו"ל (זוהר חדש צג, א) שהתנאים והאמוראים היו אומרים אחד לחבירו: מגו מלה דא דפרח מפומא (מתוך הדיבור שיצא מפי) אנא חמא מה דיהא יומא דא או למחר כך וכך (אני רואה מה שיהיה היום או מחר) והיינו כאמור שרואים את העתיד מהאותיות הפורחות בתורה.

הרי לפנינו שבאמצעות לימוד התורה בבחינת מעמד הר סיני ניתן לזכות בכל הדורות לאותה השגה של ראית האותיות ודיעת הנסתרות כמו שהיה במתן תורה, וכך גם יהיה לעתיד לבא כמו שכתב ה"יתולדות עקב יוסף" (סוף פרשת וישלח) בשם רבינו הבעש"ט זי"ע שבימות המשיח יהיה: "והיו עינך רואות את מורך (ישעיה ל, כ) "שיראו אותיות התורה והתפלה שלומדים ומתפללים לנגד עיניהם" בב"א.

בס"ד

הכרזה מכ"ק מרן האדמו"ר מקאליב שליט"א
במודע"ק אדשת בשלח ט"ו בשבט התשס"ז
(לסדר: ר' שלום לשלש ועד.)

לאחינו בני ישראל קדושים ד' בכל אחר ואחר.

מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי, שברוב רחמיו וחסדיו הציל אותי מגיא ההרגה, מארשווין, גיטו ורשא וכו', ארכנים ושתיים שנה חלפו מאז. חס לכי בקרבי בחנתני חבשר אש להנציח הקדושים והטהורים, שזו היתה בקשתם האחרונה.

ולכן אחרי התיישבות עם הרבה מגדולי וסארי ישראל, התברר מעל כל ספק שאין בהכרזה זו, לא דבר נוסף על התפלה, ובודאי לא משום פירהא דיכורא, ולזאת אני מברך בס"ד בחודשנות זו, יום פלאת ר"ג שנת לתקפת המעמד האדיר והקדוש, "בר בי רב דחד תמא" שוכיבנו בהקומה ז' לראות מפגש נסים ונפלאות בכבוד של קיימוד לבבות הנאמת אלפי נפשות התחמומו באורה של תורה בארץ ובחו"ל, בזכותו של רב אחיו אברהם דרבי יעקב בר אחיה.

אני מתפלל מעמקא דליבא לשבחא" שאזכה שתתקבל בקשתי אצל כל אחינו בית ישראל בארץ ובהפצרות, להתחיל לומר בכל שלושת התפילות אחרי עלינו לשבח (שכידוע עוד בחיות הצלמנו האחרונה של אלה שחלכו על קידוש ד') זבאחרוהך כתוב לאמר:

שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד". ובשעת אמריתך מסוק זה

שים נגד עיניך אותם שמה מליון נפשות

שמסרו נפשם על קדושת שמו יה.

בשחתני בס"ד שבזכות זה שאנו זוכרים הקדושים, גם הם יזכרו אותנו, וישליחו טוב בעדנו, לאני בסא כבודו ח"ש. שבזכה לראות בביאת מ"ש במהרה דידן. אמן נצח סלה ועד.

חק' מנחם מנדל סאנד. בן לאר"א חק' מראשלא, וחתן חק' מקעסנביא, ובן אחר בן לר"א הקדה"ש רבנו יצחק אייזיק מקאליב, זצ"ל

יצא לאור בהוצאת

אגודת מוסדות קאליב באה"ק

בית קאליב, רח' חני 7 בני־ברק 51365

טלפונים: 03-708670, 781482

כשאתה גומר שלש פעמים ביום עלינו לשבח... ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד" ותפלל ששת מלין הקדושים והטהורים שהלכו על קדוש השם, יבקשו רחמים עלינו

ישראל אלקינו ד' אחד

חברת מחזיקי תורה

שע"י ישיבה דחסידי בעלזא בעיה"ק ירושלים ת"ו

מזלא טבא וגדיא יאה

שגורה בזה כסא דברכתא אל מע"כ ידידינו העסקן הנמרץ לצדקה וחסד בכלל ולחברתנו בפרט

הר"ר **משה מונד** הי"ו

גבאינו באנטווערפען יצ"ו

לרגל הולדת הבת תחי'

יה"ר שתזכה לגדלה לתורה לחופה ולמע"ט באין מחסור כל ותזכה לרוות ממנה הרבה נחת דקדושה עד בינוצ"א